

Arbejdsløshedskassernes som for Hjælpekassernes Vedkommende kan være Misbrug. Men hvor mange Misbrug har der ikke været og er der ikke fremdeles for Sygekassernes Vedkommende! Det kan jo ikke gaa an, at vi, fordi der er nogle Misbrug, gaa hen og sige, at det hele er et daarligt Princip, og at vi skulle ind paa en helt anden Form for Samfundets Deltagelse i Afhjælpingen af den Nød, som bliver afhjulpen gennem Hjælpekasserne og Arbejdsløshedskasserne. Jeg vil, som sagt, haabe, at den samme Forstaaelse af det heldige i at fastholde Princippet Hjælp til Selvhjælp, som var til Stede i 1907, ogsaa maa være til Stede, naar vi i 1912 komme til Revisionen af Lovene, og i Øjeblikket vil jeg meget henstille, at man ikke kommer ind paa det alt for almindelige, men husker paa, at der her kun er Tale om to efter min Mening nødvendige, men jo alligevel, set i Forhold til det store Princip, meget smaa Forslag, der efter min Mening burde kunne gaa igennem uden nogen hverken lang eller indgaaende Drøftelse. — Jeg skal med disse faa Ord anbefale Lovforslagene til Vedtagelse her i Tinget.

Staaing: Jeg er enig med den højtærede Indenrigsminister i, at de foreliggende Lovforslag aldeles ikke berøre Principerne hverken for Hjælpekasseloven eller Arbejdsløshedskasseloven, og at man derfor, uafhængigt af, hvilken Opfattelse man har af disse Loves Eksistens og Bestaaen, meget godt kunde gennemføre de to Lovforslag om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed og om fortsat Hjælp af Kommunekasserne, uanset om man til sin Tid vil reformere i den ene eller den anden Retning paa Arbejdsløshedskasseloven, saaledes som jeg forstod paa en af de foregaaende Talere, at han tilsigtede. Det glædede mig at høre den sunde Forstaaelse, med hvilken den højtærede Minister omtalte Sagen. Det glæder mig at høre, at der af denne Sag var en dybere gaaende Forstaaelse og en klarere Opfattelse af, hvad der i dette Øjeblik tiltrænges af Arbejderbefolkningen, hos den højtærede Minister, end Tilfældet er hos hans Partifælle, det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Ravn). Det er jo rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde om Lovforslaget om fortsat Hjælp, at set fra et rent Statsstandpunkt, set fra det Standpunkt, at

det gælder at bevare Statskassen saa meget som muligt, skulde man først og fremmest gennemføre Lovene om fortsat Hjælp, der lægger det hele over paa Kommunerne og fritager Statskassen, hvorimod den anden Lov, i alt Fald i nogen Maade, kan foranledige Udgifter for Statskassen. Det glæder mig, som sagt, at der var denne Forskel mellem den højtærede Minister og hans Partifælle, det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds, der saa stærkt angreb Principerne for de foreliggende Lovforslag og i det hele Princippet at hjælpe arbejdsløse under Henvisning til, at de skulde sørge for sig selv.

Hvad i øvrigt angaar de to ærede Medlemmers Udtalelser, som vi have hørt i Aften, maa jeg sige, at jeg er bleven noget skuffet, efter at de i Forvejen vare blevne opreklamerede, som Tilfældet var. I Betænkningen skrev det ærede Medlem fra Gudme (Ravn), at han ved 3die Behandling vilde udtale sig, og da jeg hørte, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) vilde fremsætte en længere motiveret Udtalelse om Sagen, havde jeg ganske vist ventet mig en ganske anderledes grusom Salve mod Fagforeningerne og Arbejdsløshedskasserne end det i høj Grad, om jeg saa maa sige, spagfærdige Foredrag, som vi hørte fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds. Det ærede Medlem fra Gudme talte en hel Del om Lammesteg, han talte om, at Bygningsarbejderne en vis Tid paa Aaret gik og saa for meget til Lammestegen. Hvis det ærede Medlem fra Gudme havde haft Lejlighed til at prøve at være arbejdsløs blot et halvt Aars Tid, vilde han ganske sikkert tale adskilligt mindre imod Arbejdsløshedslove, end han nu syntes at have Lyst til. Jeg kunde unde det ærede Medlem at prøve en lille Tid de Kaar, hvorunder der leves i Arbejderhjemmene, saa er det jo muligt, at han fik Følelsen af, at den ikke staaer paa Lammesteg ret ofte, og at det maaske i de Kredse, det ærede Medlem hører hjemme i, kan være god Tale at henvise Arbejderne til at kigge til Lammestegen, men at det er noget, der har meget lidt med de faktiske Forhold at gøre. Hvis det var det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), der havde talt om Lammesteg, kunde jeg bedre forstaa det, for saa vidt som hele hans Stemning i Aften synes at være en saadan jovial Stemning, som man har efter at have nydt en god Middag; og det kunde derfor være